

ת"פ 64874/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 64874-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיטל חלפון-נזריאן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם, הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הנאשם והמתלוננת, הגב' *** (להלן: "המתלוננת"), זוג נשוי מזה כ-10 שנים, המתגוררים בדירה באשדוד. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.3.21 בשעה 09:00 לערך, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת, כשהמתלוננת סירבה לתת לנאשם את מפתח הדירה ואגרפה אותו בכף ידה. הנאשם, בתגובה, ניסה לקחת ממנה את המפתח בכוח, עד אשר נפלה לרצפה. המתלוננת נמלטה מהדירה, כשהיא לבושה בפיג'מה, ללא כיסוי ראש וטלפון סלולארי, לחנות באשדוד. בסמוך, יצא הנאשם מהדירה.
- בהמשך, בניסיון לאתר את הנאשם, שוחח שוטר עם הנאשם והנאשם השיב לו "לא תמצאו אותי לעולם" וניתק את השיחה. לאחר מכן, איתרו השוטרים את הנאשם בבית אחותו. כאשר הגיעו השוטרים לדירה, טרק הנאשם את הדלת בפני השוטרים, ואמר לשוטר "אני לא בא איתך לתחנה יא בן זונה", וניסה למנוע מהשוטרים לשים עליו אזהרות. עוד סירב הנאשם לנעול נעליים ואמר לשוטרים "אתם תרימו אותי, אני לא בא לתחנה".

הסדר הטיעון

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו, הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע והצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית והפנתה לפסיקה תומכת. בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת התקיפה שהם כבוד האדם, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי ובכלל הביטחון בתא המשפחתי. עוד הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת ההפרעה לשוטר, שהם שמירה על הסדר הציבורי וכיבודי אנשי החוק שיוכלו לבצע את עבודתם נאמנה ולהבטיח יכולתם למלא תפקידם. עוד הוסיפה כי הפגיעה בערכים היא משמעותית.

5. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ציינה כי על בית המשפט לתת את הדעת לכוחניות והאגרסיביות שעולות מהתנהגותו של הנאשם. עוד נטען שהנאשם לא נשמע להוראות השוטרים, תוך שקלל ופגע בכוונה להכשיל את השוטר ולהפריע. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פועל ללא גבולות וללא מורא מהתוצאות, מהחוק והמענישה הצפויה לו ועל כך, יש לתת ענישה הולמת ומרתיעה. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות, אשר הודה בהזדמנות הראשונה. מנגד, המאשימה סבורה כי מדובר באדם מסוכן, שחרף גילו המבוגר נהג בצורה כוחנית ואגרסיבית נגד אשתו. בנוסף, נטען כי הנאשם לא הופנה לשירות המבחן ולא החל הליך שיקומי כלשהו ולכן לא מתקיימים התנאים בהם רשאי ביהמ"ש לחרוג ממתחם הענישה.

ביחס למיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה, עתרה המאשימה להשתת עונש ברף התחתון של המתחם, לצד עונשים נלווים ובהם מאסר על תנאי מרתיע, התחייבות כספית, קנס ופיצוי.

6. ב"כ הנאשם, הפנה בטיעונו להלכת תמר כתב ולתנאיה וציין כי סוג העבירה ונסיבותיה בענייננו היא כזו המתאימה לסיום ההליך ללא הרשעה. לעניין נסיבות ביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם כי המתלוננת מנעה מהנאשם לצאת מהדירה והחזיקה את המפתח שלו בצורת אגרוף בידה. עוד הוסיף כי ניתן היה לפתור את זה בדרך אחרת, אבל כל שרצה הנאשם הוא לצאת מהדירה.

לעניין תסקיר שירות המבחן ציין ב"כ הנאשם כי לאור רצונו של הנאשם לסיים התיק באותו היום, ובשים לב לכך ששירות המבחן עמוס לעיפה ותסקירי שירות מבחן אורכים זמן רב, לבית המשפט היכולת להתרשם באופן בלתי אמצעי מהנאשם. ב"כ הנאשם ציין כי ישנה פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם ונזק מוחשי, כאשר הנאשם מנסה להתקבל לשתי עבודות כנהג משאית הדורשות כניסה לנמל אשדוד, אך בעקבות תיק זה לא יכול לעשות כן. כמו כן, ציין כי על מנת לעבוד בנמל ישנה חובה להעדר הרשעה וכי מדובר בנאשם בן 61 שצריך להתחרות בשוק עבודה תחרותי ממילא. עוד התייחס בטיעונו ב"כ הנאשם לסיכוי להישנות העבירה וציין כי מדובר בזוג שחי כ-10 שנים ללא עבירה או אלימות מצד הנאשם, גם לאחר האירוע המתואר בכתב האישום הנאשם והמתלוננת חיים יחד ומדובר באירוע חריג וכי הנאשם אינו אדם מסוכן. נטען כי מדובר במעידה חד פעמית מצערת והנאשם לקח אחריות והודה בביצוע העבירות. ב"כ הנאשם בטיעונו הפנה לפסיקה והתייחס לפסיקה שצינה ב"כ המאשימה ועתר לסיים את ההליך בדרך של אי הרשעה, על מנת שלא להעצים את הנזק העתידי שממילא קיים.

7. הנאשם בדבריו לעונש סיפר כי הוא בן 61 וכי בעברו עבד בבניית הנמל החדש באשדוד כנהג סמיטריילר במשך 5 שנים, וכעת, בגלל מצבו המשפטי אינו עובד, שכן, כנהג אינו יכול להוציא מכולות מהנמל כל עוד מתקיים הליך פלילי בעניינו וכי ככל שישורשע לא יוכל לעשות כן.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות לביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שבית המשפט לא מצא מקום לסטות מהמתחם.

9. במקרה דנן מדובר **באירוע אחד** אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים אשר נפגעו** כתוצאה מביצוע עבירת תקיפת בת זוג הם שמירה על הזכות לשלמות הגוף, השלווה והבטחון האישי, כמו גם הצורך בהגנה על הצד החלש מפני פגיעה בו של בעל הכוח הפיזי או הכלכלי.

לעבירות אלימות בתוך התא המשפחתי ישנה משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא, מן הטעמים שמדובר בתקיפה בתוך מערכת סגורה, אשר מבוססת על אמון הדדי וכאשר הנפגעת מחד נמצאת במצב של אלימות המופעלת כלפיה ומאידך עומד הרצון לשמור על התא המשפחתי והזוגי.

בית המשפט העליון שב וקבע אודות החומרה המיוחדת שבעבירות אלימות בתוך המשפחה. יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6758/07 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (11/10/07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג..."

יפים גם דבריו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נגד פלוגי** (2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה

האישית והציבורית".

12. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך של המתחם, בשים לב לאופי התקיפה - הוצאת מפתח בכח מידה המאוגרפת של המתלוננת ותוצאותיה וכן נוכח העובדה כי מדובר באירוע חד פעמי. יש לציין כי המתלוננת נפלה ולא נדחפה על ידי הנאשם.

13. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירה של תקיפת סתם בן זוג מלמדת כי קיים מנעד ענישה רחב, כאשר במקרים חמורים יותר הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

- רע"פ 303/16 **פלוני נגד מדינת ישראל (1.16.13)** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, אשר כללה דחיפתה, באופן שמעדה על הרצפה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. הנאשם דחף את אשתו שמעדה ונפלה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. בית המשפט השלום ב"ש קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד לשנת מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש של 5 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית משפט העליון נדחו, תוך שקבע בית המשפט העליון כי העונש שהוטל על הנאשם נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו ומשכך אין מקום להתערב בעונשו.

- רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16)** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש קמא השית על המבקש 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור בבית המשפט המחוזי מרכז ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

- רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל (7.9.15)** - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי למתלוננת. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור בבית המשפט המחוזי מרכז-לזו ובקשת רשות ערעור - נדחו.

- עפ"ג (ב"ש) 18376-12-13 **פלוני נגד מדינת ישראל (19.03.14)** - התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפת בת זוג, אשר כללה בעיטה שהובילה לנפילתה ובמועד אחר - מתן סטירה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 9 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת של"צ לצד ענישה צופה פני עתיד. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על הנאשם מחמיר במעט ולכן הוקל עונש המאסר בפועל והוטלו עליו 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

- ת"פ (קריית גת) 7658-05-17 **מדינת ישראל נ' סוויסה (12.12.18)** - הנאשם הורשע בביצוע

עבירות של תקיפת סתם בן זוג ואיומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל והטיל על הנאשם מאסר מותנה למשך שלושה חודשים ופיצוי, תוך שדחה את בקשתו של הנאשם להימנע מהרשעתו.

14. **הערכים המוגנים אשר נפגעו** כתוצאה מביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הם שמירה על שלטון החוק, הסדר הציבורי, שלום הציבור וחופש הפעולה לעובדי הציבור.

באשר לחומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת ברע"פ 5579/10 **קריה נגד מדינת ישראל** (02/08/10) נקבע כי:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית".

15. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך ומתבטא באי שיתוף פעולה עם השוטרים, תוך שהנאשם קילל אותם ולא נשמע להוראותיהם.

16. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו מלמדת כי קיים מנעד ענישה רחב, כמפורט להלן:

- רע"פ 7787/13 **ראמי נ' מדינת ישראל** (2.2.14) - נאשם 1 הודה והורשע בעבירה של פירוק חלקים מרכב ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונאשם 2 הורשע בעבירה של פירוק חלקים מרכב. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. בית המשפט השלום גזר על נאשם 1 עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי. על הנאשם 2 גזר בית המשפט עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים כך שירצה בסך הכול 22 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים ופיצוי. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, הפחית זה את עונשם של הנאשמים בחודש אחד לכל אחד כך שנאשם 1 ירצה 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ונאשם 2 9 חודשים כך שירצה סה"כ 21 חודשי מאסר, יתר חלקי גזר הדין נותרו בעינם. הערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.
- רע"פ 3208/15 **הקרי נגד מדינת ישראל** (11.5.15) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, חודשיים מאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע כי לאור עברו הפלילי של הנאשם והיעדר אינדיקציה לפגיעה משמעותית בסיכויי שיקומו - אין להימנע מהרשעתו.
- ת"פ (ראשון לציון) 35662-01-15 **מדינת ישראל נ' מקונן** (7.1.16) - הנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם הפריע לשוטרים במהלך חיפוש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר. הצדדים הגיעו להסדר ובית המשפט האריך את

המאסר המותנה בן 4 חודשים כנגד הנאשם והטיל עליו קנס כספי.

17. רמת הענישה כרוכה גם **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כאמור בסעיף 40 ט לחוק העונשין. ככלל לעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.
18. במקרה דנן, יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לביצוע עבירת התקיפה וכי לא נגרם נזק ממשי למתלוננת. כמו כן, יש לקחת בחשבון את אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם השוטרים ויחסו הרע אליהם.
19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם לעבירות** אותן ביצע הנאשם נע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

20. שאלת ההרשעה

הימנעות מהרשעה היא חריגה מהכלל לפיו נאשם בגיר, אשר הוכחה אשמתו, יורשע.

הימנעות מהרשעה מוצדקת במקרים מיוחדים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הגדול הצפוי להיגרם לשיקומו של הנאשם לבין חומרת העבירות שביצע.

בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירות, מידע הפגיעה בקורבנות העבירות, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו ועוד [ראו לעניין זה ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** (להלן: "**הלכת כתב**"), פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 **אלמיו נגד מדינת ישראל** (24/11/14)].

בהתאם להלכת תמר כתב, ישנם שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - הראשון, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים והשני, עצם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. שני תנאים אלו ייבחנו על רקע מכלול השיקולים, לרבות חומרת העבירה, עברו הפלילי של הנאשם, דרך נטילת האחריות והשפעה ההרשעה על חייו של הנאשם.

ברע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (3.1.13), נקבע כי כאשר בית המשפט בא לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, עליו להתייחס לנזק קונקרטי ומוחשי, ולא לנזק תיאורטי שעלול להיגרם לנאשם בעתיד.

21. אכן, לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי וממשי שעתיד להיגרם לו, ככל שיוורשע בדיון. הנאשם לא הגיש לבית המשפט אסמכתא כלשהי ולא תמך בראיות את טענתו כי הרשעתו בדיון תוביל בהכרח לאי קבלתו לעבודה כלשהי. יחד עם זאת, פרשנות דווקנית לתנאי זה עלולה ליצור חוסר שיוון בין נאשמים, שכן, פגיעה קונקרטית בתעסוקה ניתן להוכיח הלכה למעשה רק ביחס למספר מצומצם של עיסוקים ובכך נוצרת הבחנה בלתי מוצדקת בין נאשמים היכולים להצביע על נזק קונקרטי שיגרם להם באם

יורשעו, דוגמת אלה העוסקים במקצועות טעוני רישוי או המועסקים במקומות עבודה מטעם מוסדות המדינה, אשר יעלה בידם להוכיח כי הרשעה תפגע פגיעה קונקרטית בעיסוקם, לבין כאלו שלא.

22. עוד יש לקחת בחשבון את "מקבילית כוחות" בין הדרישה להוכחת קיומה של פגיעה קונקרטית, לבין חומרת העבירות שביצע הנאשם. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' שבתאי** (10.9.13): "**חומרת העבירה ונסיבות ביצועה הן שיקול שנלקח בחשבון באיזון שקבעה הפסיקה לבחינת שאלת ההימנעות מהרשעה בפלילים, בין האינטרס הציבורי שבהרשעה לבין נסיבותיו הפרטניות של הנאשם והנזק שייגרם לו כתוצאה מן ההרשעה. ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בתיק**".

23. בהקשר זה אפנה גם לע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.08.15): "**בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימת מעין "מקבילית כוחות"; ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר... כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג והנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי...**".

24. מן הכלל אל הפרט, ככל שמעשה העבירה קל יותר, כך באפשרות בית המשפט להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר ולא בקיומו של נזק קונקרטי וממשי. בענייננו, העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין אינן מן החמורות וכך גם נסיבות ביצוע העבירות שהן ברף הנמוך. הנאשם נעדר עבר פלילי; התחרט ולקח אחריות על מעשיו; לא נפתחו נגדו תיקים נוספים מעת ביצוע העבירות; הנאשם והמתלוננת ממשיכים לחיות יחד; הנאשם בן 61, אשר עבד כ-5 שנים בבניית הנמל החדש באשדוד כנהג סמיטריילר וכעת, אינו עובד בגלל המצב המשפטי, תוך שהוצעו לו שתי הצעות לעבודה בשתי חברות שונות (נמל אשדוד וחברת תעבורה) אשר עבודה בהן כרוכה בכניסה ויציאה מהנמל וכעולה מדברי הנאשם לעונש ככל שיוורשע בדיון לא יוכל להתקבל לעבודות האמורות, מכיוון שלא יוכל להוציא מכולות מהנמל כאשר זו אחת מדרישות התפקיד.

יוער, כי טענותיו של הנאשם אינן טענות ערטילאיות וידוע כי לא כל הרוצה להיכנס בשערי הנמל יכול לעשות כן, אלא שיש צורך באישור כניסה תוך עריכת בדיקות ביטחוניות למיניהן. ר' בעניין זה:

ת"פ (שלום ראשל"צ) 27858-07-10 **מדינת ישראל נ' עבד רבו אבו גאנם** (6.2.13) - הנאשם ביצע עבירה של איסור תיקון רכב בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם, זאת לאור הנזק הקונקרטי שיגרם לו כתוצאה מהרשעה בהיותו נהג משאית בחברה העובדת עם נמל אשדוד ולאור דרישות הנהלת נמל אשדוד להכניס לתחומה אך ורק נהגים נעדרים כל עבר פלילי. על הנאשם הוטל 100 שעות של"צ;

ת"פ (קרית גת) 27010-01-18 **מדינת ישראל נ' אברהם תום שור** (18.7.19) - הנאשם ביצע עבירה של גידול סמים מסוכנים. בית המשפט נמנע מהרשעתו, תוך שהנאשם הציג את הנזק שנגרם לו כתוצאה מההליך הפלילי נגדו - פיטוריו מהעבודה כצוללן בנמל אשדוד והעדר יכולתו לשוב לעבודתו בנמל, ככל והרשעתו תיוותר על כנה. בית המשפט הטיל על הנאשם 250 שעות של"צ, התחייבות ופיצוי.

25. במכלול הנסיבות, באיזון מקבילית הכוחות, שוכנעתי כי הנאשם עומד בתנאים להימנעות מהרשעה וביטול עמוד 7

הרשעתו לא תהווה פגיעה חמורה באינטרס הציבורי, תוך שניתן לאזן את אי הרשעתו באמצעות הטלת צו של"צ וענישה צופה פני עתיד.

סוף דבר

26. אשר על כן, אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

שירות המבחן יגיש בתוך 30 יום מהיום תוכנית של"צ לבית המשפט.

בית המשפט מבהיר לנאשם סמכותו להפקיע את צו השל"צ ולגזור עליו עונשים נוספים.

ב. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף - 2019 על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנה מהיום ועל סך 5,000 ₪.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת וזאת, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום מהיום .

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.